

ΑΘΗΝΑΙ—1949)50

ΑΓΩΝΕΣ ΚΑΙ ΘΥΣΙΑΙ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ

Ἀφιερῶται εἰς μνήμην
τῶν ἡρώων νεκρῶν τοῦ
Σώματος.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΕΘΝΙΚΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ» Ι

ΑΘΗΝΑΙ—1949)50

077

**ΑΓΩΝΕΣ ΚΑΙ ΘΥΣΙΑΙ
ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ
ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ**

Ἄφιερῶται εἰς μνήμην
τῶν ἡρώων νεκρῶν τοῦ
Σώματος.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΕΘΝΙΚΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ» 1

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Εἰς τὴν ὑπέροχον ἀνάτασιν τῆς Ἑλληνικῆς Φυλῆς τῆς τελευταίας δεκαετίας, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Ἑλληνικὴ αὐταπάρνησις ἀπέσπασε τὸν παγκόσμιον θαυμασμόν, ἡ Ἑλληνικὴ Βασιλικὴ Χωροφυλακὴ κατέχει τὴν πρώτην θέσιν.

Ἐπὶ μίαν δεκαετίαν τὸ Σῶμα αὐτὸ τῆς τιμῆς καὶ τῆς δόξης εἶναι ὁ ἐκλεκτὸς μαχητὴς τῆς ἀγωνιστικῆς πρωτοπορείας ἑνὸς λαοῦ, ποῦ ἀγωνίζεται διὰ τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν ὑπόστασίν του. Εἶναι ὁ μαχητικώτερος ἀγωνιστὴς ἑνὸς ἔθνους, τὸ ὅποιον ὡς ὑδατοφράκτης φράσσει τὸν δρόμον πότε εἰς τοὺς θαρβάρους τοῦ βορρᾶ, ποῦ ὡς χεῖμαρρος ἀπειλοῦν νὰ κατακλύσουν τὴν Εὐρώπην καὶ τὸν κόσμον ὀλόκληρον, καὶ πότε εἰς τοὺς ἐκδρομεις τῆς στέππας, ποῦ ὡς πλημμυρὶς ἐπιχειροῦν νὰ κατέλθουν εἰς τὴν Μεσόγειον, διὰ νὰ τὴν χρησιμοποιοῦσιν ὡς ὄρηθῆριον πρὸς κατὰκτησιν τῆς οἰκουμένης.

Ἡ Ἑλληνικὴ Βασιλικὴ Χωροφυλακὴ ἀποτελεῖ τὸν κρατικὸν ἀδάμαντα, ὁ ὅποιος διατηρεῖ ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς της ἀσβεστον τὴν λάμψιν τοῦ πατριωτισμοῦ.

Αὕτῃ εἶναι ἐκείνη, ἡ ὁποία ἐνσαρκιώνει τὸν ἠρωϊσμόν τῆς Φυλῆς καὶ οὐδέποτε ἐγνώρισεν ὑποχωρήσεις ἐναντι τῶν ὑπονομευτῶν τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος.

Αὕτῃ εἶναι ἐκείνη, ἡ ὁποία κατὰ τὴν κομμουνιστικὴν ἐπανάστασιν τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ 1944, ἐπολέμησε σχεδὸν μόνη καὶ μετὰ τὴν ἐπικὴν ἀντίστασιν τοῦ θρυλικοῦ ὄχυροῦ τοῦ Μακρυγιάννη καὶ τῶν ἄλλων φρουρῶν της, συνέτριψε τὰς ἐπιθέσεις τῶν ἐαμοκομμουνιστικῶν ὀρδῶν καὶ ἔθαψε διὰ παντὸς τὰ ὄνειρα τοῦ ξενοδούλου κόμματος, διὰ τὴν σοβιετοποίησιν τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ Χωροφυλακὴ μας, μαζὺ μετὰ τὸν ἀπαράμιλλον Ἐθνικὸν μας Στρατόν, προτάσσει καθημερινῶς τὰ στήθη τῶν ὀργάνων της, ὡς ἀδιαπέραστον τεῖχος, ἐναντίον τῶν κομμουνιστικῶν ὀρδῶν τῆς ἀντεθνικῆς ἀνταρσίας.

Ἀπὸ τοῦ 1946 τὰ ὄργανα τῆς Χωροφυλακῆς κρατοῦν τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ πολέμου, ποῦ ἐξαπέλυσε κατὰ τῆς Ἑλλάδος ὁ κομμουνιστικὸς πανσλαβισμὸς. Αἱ κατεσπαρμέναι εἰς ὀλόκληρον τὴν Χώραν μικραὶ φρουραὶ της, δέχονται ἀλεπάλληλα καὶ λυσσώδη καὶ αἰφνιδιαστικὰ πλήγματα τῶν ληστο-

συμμοριτῶν τοῦ Μάρκου καὶ τοῦ Ζαχαριάδη, ποὺ ἐπιδιώκουν νὰ τὴν ἐξουδετερώσουν καὶ νὰ τὴν κατασυντρίψουν. Εἰς μάτην ὅμως, διότι ἡ Χωροφυλακὴ ἀπὸ τοῦ πρώτου μέχρι καὶ τοῦ τελευταίου ὄργάνου της μάχεται μὲ πίστιν καὶ φανατισμὸν ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς Ἰδέας, ἐπιδεικνύουσα πνεῦμα αὐτοθυσίας καὶ αὐστηρὰν προσήλωσιν πρὸς τὴν ἔννοιαν τοῦ καθήκοντος. Δι' αὐτὸ καὶ πυραμίδες τῶν θυσιῶν της καθημερινῶς ὑψοῦνται. Εἰς χιλιάδας ἀνέρχονται οἱ νεκροὶ καὶ οἱ τραυματῆαι τῶν ἀνδρῶν της, οἱ ὅποιοι ἐν τῇ ἐκπληρώσει τοῦ ὑπερτάτου πρὸς τὴν Πατρίδα καθήκοντος, ἔπεσαν ἢ ἀπόλεσαν τὴν ἀρτιμέλειάν των, ὑπερασπίζοντες τὴν Ἑλλάδα.

Δὲν ὑπάρχει χωριον, κωμόπολις, πόλις, βουνό, χαράδρα, κορυφογραμμὴ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας ὅπου νὰ ἐτάχθῃ δύναμις Χωροφυλακῆς καὶ νὰ μὴ ὑπηρεσίσθησαν μὲ ἀκατάβλητον μαχητικότητα καὶ σθένος ὑπὸ τῶν ὀργάνων τοῦ ἀπαρμιλλοῦ Σώματος. Καθημερινῶς ἐπὶ μίαν καὶ πλεον τῶρα τριετιαν εὐρισκόμεθα ἔμπρὸς εἰς νέας Θερμοπόλεις, εἰς νέας Ἀλαμάνας, εἰς νέα Μεσολόγγια, εἰς νέα Ζάλογγα καὶ εἰς νέα Μανιάκια, ἀπὸ τὰ ὅποια ἀναζοῦν οἱ νεώτεροι Λεωνίδαι, οἱ Διάκοι, οἱ Σουλιῶτες, οἱ Παπαφλέσσα, οἱ Μποτσαραῖοι καὶ ἡ λοιπὴ χορεία τῶν ἀγωνιστῶν προγόνων μας, οἱ ὅποιοι ἀκολουθοῦντες τὸ παράδειγμα ἐκείνων, πολεμοῦν μέχρι θανάτου καὶ, ἢ πίπτουν, ἢ νικοῦν.

Ἡ Δημητσάνα, τὸ Νυμφαῖον, ἡ Χαλανδρίτσα, ἡ Ἀμφισσα, ἡ Ἀναβρυτὴ Σπάρτης, τὰ Γρεβενά, ἡ Δαδιά, τὸ Ἀρύνταιον καὶ πλείστα ἄλλα χωριά, κωμοπόλεις, πόλεις καὶ τοποθεσίαι εἶναι ὀνόματα, τὰ ὅποια εἶναι χαραγμένα ἀνεξίτηλα εἰς τὴν μνήμην ὄλων τῶν Ἑλλήνων, διότι ἐκεῖ οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ ὀπλίται τῆς Ἑλληνικῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς ταχθέντες ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος, ἐπρομάχησαν ὑπὲρ τῆς Ἐλευθερίας καὶ τοῦ Πολιτισμοῦ.

Ὁ λαὸς τῆς Μακεδονίας, τῆς Θράκης, τῆς Ἠπείρου, τῆς Ρούμελης, τῆς Θεσσαλίας, τῆς Πελοποννήσου, τῆς Κρήτης καὶ τῶν νήσων, ὁ ὅποιος πολλάκις ἐσώθη ἀπὸ τοὺς ὄνυχας τῶν δημίων τοῦ ἐρυθροῦ φασισμοῦ, χάρις εἰς τὴν αὐτοθυσίαν τῶν ὀργάνων τῆς Χωροφυλακῆς, ἀτενίζει μὲ πίστιν, στοργὴν καὶ ἀγάπην πρὸς τὸ ἡρωϊκὸν τοῦτο Σῶμα τῶν Ἑλλήνων πατριωτῶν, τὸ ὅποιον συνεχίζει μὲ τὴν ἰδίαν πίστιν καὶ τὴν ἰδίαν ἔθνηκὴν πνοὴν τοὺς ἀγῶνας του μέχρι τῆς ὀλοσχεροῦς συντριβῆς τοῦ κομμουνιστικοσυμμοριτισμοῦ.

Τὸ ἔθνος θ' ἀποβλέπῃ πάντοτε μετὰ θαυμασμοῦ καὶ εὐγνωμοσύνης πρὸς τὰ σεμνὰ καὶ ἡρωϊκὰ αὐτὰ παιδιὰ τῆς Ἑλληνικῆς Β. Χωροφυλακῆς, τὰ ὅποια ἀνεδείχθησαν καὶ ἀναδεικνύονται ἀξία τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος.

ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΗΣ ΦΥΛΗΣ ΚΑΙ Η ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗ

Εἰς τὴν μακρὰν ἄλυσιν τῶν αἰῶνων ἡ τραγικὴ ἀλλὰ ὑπερήφανος μοῖρα τῆς Ἑλλάδος, ἔταξεν αὐτὴν ὅπως ἐξασφαλίζῃ τὴν ἐλευθερίαν τῆς μὲ ποταμοὺς αἱμάτων καὶ μὲ πυραμίδας θυσιῶν τῶν τέκνων τῆς.

Εἶναι τὰ τέκνα τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς, τὰ ὁποῖα ἐμπνεόμενα ἀπὸ τὸ ἰδεώδες τῆς ἐλευθερίας μάχονται πάντοτε μὲ ἀπαράμιλλον ἡρωϊσμὸν καὶ αὐτοθυσίαν ἐναντίον κάθε ἐπιδρομῆς πού ἐπιβουλεύεται τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς πατρίδος των, εἴτε Πέρσης, εἴτε Ρωμαῖος, εἴτε Φράγκος, εἴτε Ὄθωμανός, εἴτε Βούλγαρος, εἴτε Ἰταλός, εἴτε Γερμανὸς ἢ Σλαῦος εἶναι οὗτος. Μάχονται καὶ δημιουργοῦν Θερμοπύλας καὶ Σαλαμίνας, Βυζάντια καὶ Πύλας Ρωμανῶν, Σούλια καὶ Μανιάκια, Ἀλαμάνες καὶ Ναυαρίνα, Δερβενάκια καὶ Μεσολόγγια, Μπιζάνια καὶ Κρέσνες, Πίνδους καὶ Μόραβες, Κόνιτσης καὶ Γράμμους. Ἀπέριττα ὀνόματα, πού ἔχουν μεταβληθῆ εἰς σύμβολα τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ Πολιτισμοῦ. Φάροι πού καταυγάζουν τὸ Ἑλληνικὸν ἀλλὰ καὶ τὸ Παγκόσμιον στερῶμα καὶ δείχνουν τὸν δρόμον τῆς τιμῆς καὶ τοῦ καθήκοντος εἰς τὰ ἄτομα καὶ τὰ ἔθνη καὶ πού ἀντιπροσωπεύουν τὴν αἰώνιον καὶ ἀκατάλυτονδύναμιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἡ ὁποῖα διὰ μέσου τῶν χιλιετηρίδων ἐξακολουθεῖ τὴν πορείαν τῆς παραδειγματίζουσα τοὺς Λαοὺς.

7

Ἀπὸ τῆς καταρρεύσεως τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας, ἐπισυμβάσης διὰ τῆς τραγικῆς, ἀλλὰ ὑπερόχου πτώσεως τῆς Βασιλίδος τῶν πόλεων τῷ 1453 καὶ τῆς θυσίας τοῦ μάρτυρος αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου πρὸ τῶν Πυλῶν αὐτῆς, καὶ μέχρι σήμερον, οἱ Ἕλληνες μάχονται, συνεχῶς σχεδόν, διὰ τὴν ὑπόστασιν τῆς Ἑλληνικῆς Φυλῆς καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Ἰδέας. Κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας, συγκεκριμένην μορφήν λαμβάνουν οἱ ἀγῶνες τοῦ Ἑλληνισμοῦ κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1821, τὸ μακρὸν τέρμα τῶν ὁποίων χαρακτηρίζει ἡ πραγματοποίησις τοῦ ἀσυλλήπτου θαύματος τῆς ἀποτινάξεως τοῦ ζυγοῦ τῆς δουλείας τεσσάρων καὶ πλέον αἰῶνων, πού ἐπροκάλεσε τὸν παγκόσμιον θαυμασμόν καὶ

κατέταξε τὴν Ἑλληνικὴν Φυλὴν πρώτην μεταξύ τῶν πρωτοπόρων μαχητῶν διὰ τὰ ἰδανικὰ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς δικαιοσύνης. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς ἀπελευθερώσεως καὶ τῆς συστάσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, σχεδὸν ἐξέχουσιν θέσιν καταλαμβάνει καὶ διατηρεῖ ἔκτοτε ὡς ἐκλεκτὸς μαχητῆς τὸ λαμπρὸν Σῶμα τῆς Ἑλληνικῆς Χωροφυλακῆς, ἡ Ἰδρυσις καὶ ἡ ἀνάπτυξις τῆς ὁποίας, συμπορεύεται μὲ τὴν ἐδραίωσιν τῆς τάξεως καὶ τῆς εὐνομίας. Ἡ Χωροφυλακὴ ἰδρυθεῖσα κατὰ τὸ 1833, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τοὺς Δημάρχους καὶ τοὺς Νομάρχας, ἔχει ὡς ἀποστολὴν τὴν ἐπιβολὴν τῆς ἐννόμου τάξεως εἰς τὰς ἀπελευθερωθεῖσας ἀπὸ τὸν τουρκικὸν ζυγὸν περιοχὰς τοῦ μικροῦ τότε Ἑλληνικοῦ Βασιλείου. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους 1852 ἀνασυγκροτεῖται μὲ ἀξιωματικούς τοῦ Στρατοῦ διὰ νὰ πατάξῃ τὴν ἀναρχίαν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, μαχομένη ταυτοχρόνως εἰς τὰς ἐθνικὰς ἐπάλληξις.

Μὲ τὴν τοιαύτην τῆς συγκρότησιν ἡ Χωροφυλακὴ, ἀφοῦ προσέφερον ἀνεκτιμήτους ὑπηρεσίας εἰς τὸ Κράτος, διατηρεῖται μέχρι τοῦ 1906, ὁπότε ἀναδιοργανωθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Στρατηγοῦ καὶ Ἀρχηγοῦ αὐτῆς Νικολάου Τρουπῆ, λαμβάνει τὴν πλέον ἐξηλειγμένην μορφήν τὴν ὁποίαν διατηρεῖ μέχρι σήμερον. Ἡ φύσις τῆς ἀποστολῆς τῆς Χωροφυλακῆς τὴν φέρει μοιραίως εἰς σύγκρουσιν μὲ τοὺς ἀνατροπείας τῆς καθεστηκυίας τάξεως, τὸν φυσικὸν ἐχθρὸν αὐτῆς τὸν Μαρξισμόν, ὁ ὁποῖος διὰ σατανικῶν μεθόδων καὶ τῶν δολίων ὀργάνων του, προσπαθεῖ νὰ τὴν συντρίψῃ καὶ νὰ τὴν ἐξουδετερώσῃ.

Πιστὴ εἰς τὸ καθῆκον τῆς ἡ Χωροφυλακὴ συνεχίζει ἔκτοτε τὸν μαρτυρικὸν δρόμον τῆς διὰ τὴν πάταξιν τῆς ἀναρχίας καὶ τὴν ἐξόντωσιν τοῦ κομμουνισμοῦ πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἐννόμου τάξεως.

Ἐξ ἄλλου ἡ συμβολὴ τοῦ λαμπροῦ καὶ ἡρωικοῦ αὐτοῦ Σώματος κατὰ τοὺς ἐθνικοὺς πολέμους τοῦ 1912 — 1922 ὑπῆρξεν ἀποφασιστικῆ. Ἀκολουθεῖ τὴν μαχητικὴν πρωτοπορείαν τῆς Πατρίδος, παραλλήλως πρὸς τὸν ἀπαράμιλλον ἐθνικὸν μας στρατὸν εἰς τὴν Μακεδονίαν, τὴν Β. Ἡπειρον, τὴν Θράκην καὶ τὴν Μ. Ἀσίαν.

Ὁ ρόλος τὸν ὁποῖον διεδραμάτισε καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ διαδραματίζῃ ἐπίσης εἰς τὸν συνεχιζόμενον ἀπὸ 9ετίας ἱερὸν ἀγῶνα τοῦ ἔθνους τὸ Σῶμα τῆς Β. Χωροφυλακῆς φωτίζεται ἀπὸ τὸ ἀνέσπερον φῶς τῶν λαμπροτέρων ἀγῶνων καὶ ἡρωισμῶν. Ἡ δράσις τῶν ὀργάνων τῆς, κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, εἶναι γεμάτη ἀπὸ ἀπαράμιλλα παραδείγματα ἡρωισμοῦ καὶ αὐτοθυσίας, πού, ὡς ἀπαράγραπτοι τίτλοι τιμῆς, κοσμοῦν τοὺς δέλτους τῆς ἱστορίας του.

Κατὰ τὴν ἐποποιίαν τοῦ Ἑλληνοϊταλικοῦ πολέμου οἱ ἄνδρες

τῆς Β. Χωροφυλακῆς συμμετέσχον εἰς αὐτὸν ὄχι μόνον ἀσκούντες τὰ καθήκοντά των εἰς τὰ μετόπισθεν ἀλλὰ λαβόντες μέρος καὶ εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τοῦ πυρός. Ἡ ἀντίστασις τῶν ὀργάνων τῆς Χωροφυλακῆς, ἐξ ἄλλου, κατὰ τὴν περίοδον τῆς κατοχῆς διὰ τῆς συμμετοχῆς τῆς εἰς τὰς Ἐθνικὰς Πολεμικὰς Ὀργανώσεις, αἱ ριψοκίνδυνοι ἐκδηλώσεις των, ἡ εὐψυχία, τὸ θάρρος καὶ τὰ τολμηρὰ καὶ ἀποφασιστικὰ διασθήματά των πρὸς τοὺς κατακτητὰς, ἔπαιξαν σημαντικώτατον ρόλον εἰς τὸν κοινὸν ἀγῶνα τῆς ἐλευθερίας.

Ἡ ἐπικὴ ἀντίστασις τῆς φρουρᾶς τοῦ θρυλικοῦ Συντάγματος Χωροφυλακῆς Μακρυγιάννη, ἡ σθεναρὰ ἄμυνα τῶν ἀνδρῶν τοῦ Ἀρχηγείου Χωροφυλακῆς, τῆς Εἰδικῆς Ἀσφαλείας, τῆς Ἀνωτέρας Διοικήσεως, τοῦ Σχολείου Χωροφυλακῆς καὶ τῶν ἄλλων ὑπηρεσιῶν, ὑπῆρξαν ἀποφασιστικοὶ παράγοντες διὰ τὴν κατάρρευσιν τοῦ κομμουνιστικοῦ κινήματος. Καὶ ἀκολουθεῖ ὁ μέχρι θανάτου ἀγὼν ὄλων τῶν ἀνδρῶν τοῦ Σώματος τῆς Β. Χωροφυλακῆς κατὰ τὸν συμμαριακὸν ἀγῶνα, εἰς τὸν ὁποῖον οὗτοι ἀνεδείχθησαν καὶ ἐξακολουθοῦν καθημερινῶς νὰ ἀναδεικνύονται ὄξιοι τῶν προσδοκιῶν τοῦ Ἔθνους.

Η ΔΡΑΣΙΣ ΤΗΣ Β. ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΠΟΠΟΙΪΑΝ ΤΟΥ 1940 — 41

Ὅταν κατὰ τὴν χαραυγὴν τῆς 28ης Ὀκτωβρίου τοῦ 1940 τὰ διαγγέλματα τοῦ ἀειμνήστου Βασιλέως Γεωργίου τοῦ Β' καὶ τοῦ τότε Πρωθυπουργοῦ, ἐσήμαινον τὸν κίνδυνον τῆς Ἑλληνικῆς Φυλῆς καὶ ἐκάλουν ὅλους τοὺς Ἕλληνας, ἄνδρας καὶ γυναῖκας, νὰ ἀγωνισθοῦν ὑπὲρ βωμῶν καὶ ἐστιῶν, τὸ Σῶμα τῆς Β. Χωροφυλακῆς εὐρέθη ἐκ τῶν πρώτων εἰς τὰς ἔθνικὰς ἐπάλξεις.

Ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς οἱ ἄνδρες τῆς Χωροφυλακῆς ἐτέθησαν εἰς γενικὴν κινητοποίησιν, προκειμένου ν' ἀνταπεξέλθουν εἰς τὰ νέα καθήκοντα καὶ τὰς νέας ὑποχρεώσεις, αἱ ὁποῖαι ὠρθοῦντο ἐνώπιόν των. Ἡ ὀργάνωσις τοῦ μετώπου τῶν μετόπισθεν ἔπρεπε νὰ συντελεσθῇ ἀμέσως καὶ ἄνευ χρονοτριβῆς. Καὶ πρὸς τοῦτο μὲ καταπλήσουσας ταχύτητα καὶ ἀξιοθαύμαστον μεθοδικότητα προέβησαν εἰς τὴν σύλληψιν τῶν διαφόρων πρακτόρων τοῦ ἐχθροῦ, καθὼς καὶ ὄλων τῶν ἐν Ἑλλάδι διαμενοντῶν Ἰταλῶν ὑπηκόων, οἱ ὁποῖοι ἐνεκλείσθησαν εἰς στρατόπεδα συγκεντρώσεως καὶ παρέλυσεν οὕτω τὴν ἐπικίνδυνον δρᾶσιν των.

Ἄλλη ἐνέργεια τῆς Χωροφυλακῆς κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην

ἦτο ἡ κινητοποίησις τῶν στρατευσίμων, ἡ ὁποία συνετελέσθη μὲ τὴν συνεχῆ καὶ ἀγρυπνον ἐποπτεῖαν τῆς, διὰ τῆς κοινοποιήσεως τῶν προσκλήσεων πρὸς τοὺς ἐφέδρους, οἱ ὅποιοι ἐκαλοῦντο νὰ παρουσιασθῶν εἰς τὰς διαφόρους στρατιωτικὰς μονάδας.

Ἐπιτάξεις τροχοφόρων, κτηνῶν, ὑλικῶν, τροφίμων καὶ ἄλλαι ἐμπιστευτικαὶ ὑπηρεσίαι διὰ τῶν ὁποίων συνετελέσθη ἡ πλήρης καὶ παραδειγματικὴ ὀργάνωσις τῶν μετόπισθεν, ὑπῆρξαν τὸ πεδῖον ἄλλης ἐπιπόνου καὶ ἐθνωφελούς δράσεως τῆς Χωροφυλακῆς. Ἀπὸ τὰς σπουδαιότερας ἐπίσης ὑπηρεσίας ποὺ προσέφερον ἡ Χωροφυλακὴ κατὰ τὸν πόλεμον, ἦτο ἡ ὀργάνωσις τῆς παθητικῆς ἀεραμύνης εἰς τὰ μετόπισθεν. Ὅταν οἱ ἐκκωφαντικοὶ ἦχοι τῶν σειρήνων διέσχίζον τὴν ἀτμόσφαιραν καὶ ὀλόκληρος ὁ πληθυσμὸς τῶν πόλεων ἔτρεχεν νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὰ καταφύγια, οἱ ἄνδρες τῆς Χωροφυλακῆς ἀντεμετώπιζον μὲ ἡρωϊσμὸν καὶ αὐταπάνησιν τὸν κίνδυνον, περιφερόμενοι ἀκάλυπτοι εἰς τοὺς δρόμους, διὰ νὰ δώσουν χεῖρα βοηθείας εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην, λόγῳ τῶν βομβαρδισμῶν, ὡς ἐπίσης καὶ νὰ προστατεύσουν τὰς περιουσίας τῶν πολιτῶν ἀπὸ τὰς λεηλασίας. Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ἄνδρας αὐτοὺς τῆς Χωροφυλακῆς ἐφονεύθησαν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐθνικῆς αὐτῆς ἀποστολῆς.

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ὑψίστης σημασίας ὑπηρεσιῶν τῆς εἰς τὰ μετόπισθεν, ἡ Χωροφυλακὴ μετέσχεν ἐνεργῶς καὶ ἠγωνίσθη εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τοῦ μετώπου διὰ σημαντικοῦ τμήματος τῆς δυνάμεώς τῆς. Μαζὺ μὲ τὰ προελαύνοντα τμήματα τοῦ Ἐθνικοῦ Στρατοῦ εἰσέρχεται ἐκ τῶν πρώτων εἰς τὸ Ἀργυρόκαστρον καὶ τὴν Κορυτσᾶν. Δεδομένου δὲ ὅτι κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην δὲν εἶχε συσταθῆ ἀκόμη ἡ Ἑλληνικὴ Στρατιωτικὴ Ἀστυνομία, ἡ ὀργάνωσις στρατιωτικῶν ἀποσπασμάτων ἐκ δυνάμεων Χωροφυλακῆς καὶ ἡ ἐγκατάστασις ἄλλων δυνάμεων εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ Στρατοῦ καταλαμβάνόμενα ἐδάφη ἦσαν ὑπηρεσίαι ἐντὸς τοῦ κύκλου τῆς δημιουργικῆς δράσεως τοῦ Σώματος τούτου.

Μηχανοκίνητον ἐπίσης τμήμα ἐξ 45 μοτοσυκλεττῶν μὲ ἰσάριθμους χωροφύλακας, ὀπλισμένους μὲ ἐλαφρὸν ὀπλισμὸν, ἔλαβε μέρος εἰς πλείστας μάχας καὶ σοβαρωτάτας ἀποστολάς, ἐμπιστευτικῆς φύσεως, τὰς ὁποίας ἔφερον εἰς πέρας καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς Βορειοηπειρωτικῆς ἐκστρατείας.

Ἰδιαιτέρως πρέπει νὰ τονισθῆ ἡ δημιουργικὴ δράσις τῆς Χωροφυλακῆς εἰς ἅπαντα τὰ ζητήματα ποὺ προέκυψαν ἐν Βορ. Ἠπειρῷ, ὅπως τὰ τῆς ἀσφαλείας, τῆς τάξεως, τῆς παθητικῆς ἀεραμύνης, τῆς κατασκοπείας, τοῦ δικτύου πληροφοριῶν, τῆς περιθάψεως τῶν προσφύγων καὶ ἄλλων συναφῶν.

Γενικῶς ἡ διαγωγή καὶ ἡ συμπεριφορὰ τῶν ὀργάνων τῆς Χωροφυλακῆς εἰς τὴν Β. Ἠπειρον, ὑπῆρξεν ἄψογος καὶ ἐκπολιτιστικὴ, εἰς τρόπον ὥστε νὰ προκαλέσῃ τὰ εὐμενῆ σχόλια καὶ

Ἄλβανῶν ἀκόμη προκρίτων, οἱ ὅποιοι ἔκριναν τοὺς Ἕλληνας, περισσότερο ἀξίους ἀπὸ τοὺς Ἰταλοὺς νὰ τοὺς διοικοῦν.

Ὀλόκληρος ἡ πολεμικὴ περίοδος ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου τοῦ 1940 μέχρι τοῦ Μαΐου τοῦ 1941 καλύπτεται ἀπὸ τὴν ἀπαράμιλλον δρᾶσιν τῆς Χωροφυλακῆς, τοῦ Σώματος αὐτοῦ τῆς τιμῆς καὶ τῆς δόξης, ἡ συμβολὴ τοῦ ὁποίου εἰς τὴν ὑπέροχον αὐτὴν ἀνάτασιν τῆς Ἑλληνικῆς Φυλῆς, ὑπῆρξε τεραστία.

Ἐνα μεγάλο τμήμα μὲ ἐπὶ κεφαλῆς ἀρκετοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ Σώματος τούτου διέρρευσε μαζὺ μὲ τὸν αἰμίμηστον Βασιλέα Γεώργιον εἰς τὴν Κρήτην, ὅπου συνηνώθη μὲ τὴν ἐκεῖ ὑπάρχουσαν δύναμιν ἐκ χωροφυλάκων. Εἰς τοὺς ἄνδρας αὐτοὺς τῆς Χωροφυλακῆς ἀφίεται μία ἀπὸ τὰς ἐνδοξότερας σελίδας τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας κατὰ τὴν λεγομένην μάχην τῆς Ρεθύμνου. Εἰς τὴν πόλιν αὐτὴν τῆς μεγαλονήσου εἶχον ριφθῆ ἐκ τῶν γερμανικῶν ἀεροπλάνων περὶ τοὺς 4 χιλιάδας ἐλεξιπτωτισταί. Τὸ μεγαλείτερον μέρος ἀπὸ τοὺς Ναζίδες αὐτοὺς ἐτέθη ἐκτὸς μάχης, ἀλλὰ διαρκῶς ἐνισχυόμενον, ἐπετίθετο πεισμῶν καὶ δὲν ἠνόει νὰ παραδοθῆ παρ' ὅλας τὰς δελεαστικὰς προτάσεις πού τοὺς ἐγένοντο. Τέλος οἱ χωροφύλακες ὀρμήσαντες σὰν λέοντες κατὰ τοῦ νεκροταφείου τῆς πόλεως, ὅπερ ἐχρησιμοποιοῦν οἱ Γερμανοὶ ὡς ὀρμητήριόν των, καὶ ἀδιαφορήσαντες διὰ τὴν χάλαζαν τοῦ θανάτου πού ἐρρίπτετο ἐναντίον των ἀπὸ τὰ στούκας, ἐπροξένησαν πραγματικὴν πανωλεθρίαν εἰς τοὺς ναζί. Ἦτο μία πάλῃ ἄνισος πρὸς 4 χιλιάδας Γερμανοὺς ἀλεξιπτωτιστάς, κατὰ τὴν ὁποίαν ὅμως ἡ αὐτοθυσία των καὶ τὸ ἀπαράμιλλον θάρρος τῶν ἀνδρῶν τῆς Χωροφυλακῆς ἐνίκησε τοὺς Γερμανοὺς, γιὰτὶ δὲν ἐπέζησαν ἐξ αὐτῶν παρὰ 180 μόνον. Εἰς τὴν δύναμιν τῆς ὑλικῆς βίας τῶν Ναζι ἀντιπαρατάχθη τὸ ἀκατάβλητον ψυχικὸν σθένος τῶν μαχητῶν τῆς Χωροφυλακῆς καὶ ὑπερίσχυσεν.

Ὁ φουσκωμένος στρατάρχης τῆς γερμανικῆς ἀεροπορίας Γκαϊριγκ, λυσσῶν διὰ τὸ ἄνευ προηγουμένου πάθημα, εἰς ἀνακαίνωσίν του ἀναγκάζεται νὰ ὁμολογήσῃ τὰ ἑξῆς: «Ἡ μεγαλύτερα ζημία εἰς τὴν Κρήτην μᾶς ἐγένετο ἀπὸ ἕνα ἐφεδρικὸν σῶμα τοῦ διαλυθέντος Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ, τὸ ὁποῖον ἐτίτλοφορεῖτο Χωροφυλακὴ καὶ ἀπετελεῖτο ἀπὸ ἐθελοντάς». Ἡ ἀνακοίνωσις αὕτη ἀποτελεῖ ἕξοχον τίτλον τιμῆς διὰ τὸ ἡρωϊκὸν Σῶμα.

Ἐξ ἄλλου τὸ κατωτέρω ἀναφερόμενον ἀπόσπασμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τοῦ Λονδίνου, χαρακτηρίζει τὴν δρᾶσιν τῶν

ὑπερόχων ἀνδρῶν τοῦ Σώματος τῆς Β. Χωροφυλακῆς: «Αἱ μάχαι εἰς τὴν Κρήτην, λέγει τὸ ἀνακοινωθὲν τοῦ Σταθμοῦ τῆς 28 Μαΐου τοῦ 1940, συνεχίζονται. Ὀλόκληρος ὁ πληθυσμὸς τῆς νῆσου εὐρίσκεται ἐπὶ ποδὸς πολέμου μὲ τὸ ὄπλον ἀνά χεῖρας, πλησίον τῶν ἡρωϊκῶς μαχομένων τμημάτων τῆς Χωροφυλακῆς. Ἡ Ἑλληνικὴ Β. Χωροφυλακὴ εἶναι τὸ μόνον ἑναπομείναν στρατιωτικὸν Σῶμα, τὸ ὁποῖον μὲ ἀληθῆ αὐτοθυσίαν μάχεται ἀπὸ δεκαήμερου ἐναντίον τοῦ εἰσβολέως». Μὲ τὰς ὀλίγας αὐτὰς λέξεις οἱ σύμμαχοί μας Ἄγγλοι ἐξέφρασαν τὸν θαυμασμόν των πρὸς τοὺς ἀνδρας τῆς Χωροφυλακῆς, οἱ ὁποῖοι μὲ τοιοῦτον ἡρωϊσμόν ἠγωνίσθησαν διὰ τὴν ὑπόθεσιν τῆς Ἐλευθερίας.

Η ΔΡΑΣΙΣ ΤΗΣ Β. ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΟΧΙΚΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟΝ

Ἡ περίοδος τῆς κατοχῆς, κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ φάσμα τῆς σκλαβιάς ἐπλανᾶτο ἐπάνω ἀπὸ τὴν μαρτυρικὴν Ἑλλάδα, χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὴν προσήλωσιν καὶ τὸν φανατισμὸν ὄλων τῶν Ἑλλήνων — ἐκτὸς ἐλαχιστωτάτων ἐξαιρέσεων — πρὸς τὴν Ἰδέαν τῆς Πατρίδος. Ὀλόκληρος ὁ πληθυσμὸς τῆς σκλαβωμένης Ἑλλάδος ἐμφορεῖται ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῆς ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως. Βαθεῖα εἰς τὴν ψυχὴν τῶν Ἑλλήνων πατριωτῶν εἶχε ριζωθῆ ἡ πεποίθησις τῆς ἀποτινάξεως τοῦ ζυγοῦ τῆς δουλείας.

Κάθε Ἕλληνα καὶ κάθε Ἑλληνίς ἐθεώρουσαν χρέος καὶ καθήκον των νὰ ἐργασθῶν διὰ τὸν πατριωτικὸν αὐτὸν σκοπὸν. Καὶ τοιοῦτοτρόπως ἐδημιουργήθησαν αἱ Ὀργανώσεις τῆς Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως, χάρις εἰς τὰς ὁποίας ὁ Ἑλληνικὸς λαός, εἴτε ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς εἰς τὰ βουνά, εἴτε κρυφίως εἰς τὰς πόλεις, ἐπολέμησε, καὶ ἐξεδίωξε τὸν κατακτητὴν ἀπὸ τὰ Ἑλληνικὰ χῶματα.

Ἡ συμβολὴ τῆς Β. Χωροφυλακῆς εἰς τὸν ἀγῶνα αὐτὸν τῆς ἐθνικῆς ἀντιστάσεως ὑπῆρξεν ἀποφασιστικὴ. Οἱ πρῶτοι πυρῆνες τοῦ μεγαλειώδους αὐτοῦ ἔργου, ὅπερ συνετέλεσε τὰ μέγιστα εἰς τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἑλλάδος, ἐδημιουργήθησαν ἀπὸ ὄργανα τῆς Χωροφυλακῆς.

Εἰς τὰς ἐθνικὰς ἀνταρτικὰς ομάδας ποὺ ἐξεσηκώθησαν καὶ ἐπήραν τὰ βουνὰ καὶ τὰ φαράγγια τῆς Ἑλλάδος καὶ ἔλαβον τὰ ὄπλα ἐναντίον τῶν κατακτητῶν, χωροφύλακες ἦσαν οἱ πρῶτοι ποὺ ἀντετάχθησαν. Μὲ ὄπλα ποὺ εὐρίσκοντο εἰς χεῖρας τῶν ἀνδρῶν τῆς Χωροφυλακῆς, ἀντήχησεν ὁ πρῶτος πυροβολισμὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀπελευθερωτικοῦ Ἀγῶνος.

Ἐξ ἄλλου εἰς τὸν μυστικὸν πόλεμον κατὰ τρῦ κατακτητοῦ

τὸ Σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς ἔχει τὴν μεγαλειτέραν μερίδα. Ὅλοι οἱ καταδιωκόμενοι, ὡς ἐθνικῶς ἐργαζόμενοι, Ἕλληνες καὶ ξένοι, εἰς τὰ ὄργανα τῆς Χωροφυλακῆς προσέφευγον διὰ νὰ διασωθοῦν ἀπὸ τοὺς ὄνυχας τῶν κατακτητῶν. Οὕτω ἓνας ἀρκετὰ μεγάλος ἀριθμὸς καταδιωκομένων, χάρις εἰς τὰς παραπλανητικὰς πληροφορίας ποὺ ἔδωσαν οἱ ἐντεταλμένοι πρὸς τοῦτο ἀξιωματικοὶ καὶ ὀπλίται τῆς Χωροφυλακῆς, ὄχι μόνον διεσώθη, ἀλλὰ καὶ ἐνισχύθη παντοιοτρόπως διὰ τὴν συνέχισιν τοῦ πατριωτικοῦ αὐτῶν ἔργου.

Ὡς ἐκ τούτου ἡ μανία τῶν Γερμανοῖταλῶν ἐστράφη ἐναντίον τῶν ὀργάνων τῆς Χωροφυλακῆς, εἰς τρόπον ὥστε τὸ ἡρωϊκὸν αὐτὸ Σῶμα νὰ θρηνησῇ χιλιάδας θυμάτων. Οὕτω τοὺς πρώτους μῆνας τῆς κατοχῆς ἐτυφεκίσθησαν ὑπὸ τῶν Γερμανῶν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην οἱ Ἀνθυπομοίραρχοι Βαμβέτσος καὶ Ἐνωμοτάρχης Παναγόπουλος μὲ τὸ αἰτιολογικὸν ὅτι ἐξέδιδον ψευδεῖς ταυτότητας καὶ διευκόλυναν τὴν ἀπόδρασιν Ἑλλήνων καὶ ξένων στρατιωτικῶν εἰς τὴν Μ. Ἀνατολήν. Κατὰ τὸν χειμῶνα τοῦ 1941 — 1942 τῇ ἀξιώσει τῶν Ἰταλικῶν Ἀρχῶν Κατοχῆς, ἐτέθησαν εἰς ἀποστρατεῖαν 20 ἀξιωματικοὶ τῆς Χωροφυλακῆς διότι ἀντέδρων εἰς τὸ ἔργον τῆς Ἰταλικῆς Ἀστυνομίας. Ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν τούτων 5 ἐστάλησαν εἰς στρατόπεδον αἰχμαλώτων εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἄλλοι ἐφυλακίσθησαν καὶ ἄλλοι ἐτέθησαν ὑπὸ ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν. Καὶ αἱ ἀναγκαστικαὶ ἀποστρατεῦσαι τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὀπλιτῶν τῆς Χωροφυλακῆς συνεχίζονται ἔκτοτε, ὁ ἀριθμὸς τῶν ὁποίων ὑπερβαίνει τὰς τρεῖς ἑκατοντάδας, μὲ τὸ τιμητικὸν δι' αὐτοὺς αἰτιολογικὸν ὅτι ἠρνήθησαν νὰ ὑπογράψουν δῆλωσιν συνεργασίας μετὰ τῶν Ἀρχῶν Κατοχῆς.

Βραδύτερον ἐδικάσθησαν ὑπὸ Ἰταλικοῦ στρατοδικείου οἱ Ὑπομοίραρχοι Γ. Νικόπουλος καὶ Ἀνθυπομοίραρχοι Βαλάσσης καὶ Μπούμας, ἐπὶ ἀποκρύψει ὄπλων, τὰ ὁποῖα προώριζον διὰ τὰς ἐθνικὰς ἀνταρτικὰς ομάδας. Καὶ ὁ μὲν πρῶτος κατεδικάσθη εἰς θάνατον καὶ ἐξετελέσθη, οἱ δὲ δύο τελευταῖοι εἰς 7 ἐτῶν εἰρκτὴν.

Εἰς θάνατον ἐπίσης κατεδικάσθησαν καὶ ἐξετελέσθησαν εἰς Κρήτην διὰ τὴν λαμπρὰν ἐθνικὴν των δρᾶσιν οἱ Ἀνθυπομοίραρχοι Παναγνώτακος, Ἀμπελογιάννης καὶ Καρακατσάνης. Ἀκολούθως οἱ Ἐνωμοτάρχαι Γιαπιτζάκης, Κατσολάκος καὶ Βαργιολάκης ὑπέστησαν τὸν δι' ἀνασκολοπισμοῦ ὀδυνηρώτατον θάνατον, ἀφοῦ προηγουμένως ἐβασανίσθησαν ποικιλοτρόπως. Τὸ αἰτιολογικὸν τῆς καταδίκης τῶν τριῶν αὐτῶν μαρτύρων τῆς Χωροφυλακῆς, ἡ ἱερὰ μνήμη τῶν ὁποίων, θὰ παραμείνῃ αἰώνια, ἦτο ὅτι δὲν ἠθέλησαν ν' ἀποκαλύψουν τὰ πρόσωπα μὲ τὰ ὁποῖα συνεπολέμησαν καὶ ἐξολόθρευσαν τοὺς ἀλεξιπρωτιστάς.

Εἰς τὴν Κρήτην ἐπίσης συνελήφθησαν καὶ ἐξετελέσθησαν οἱ

ἀξιωματικοὶ τῆς Χωροφυλακῆς Ζαμπέτας, Μάξης, Καπετανάκης καὶ Κωνσταντόπουλος, διότι ἐφυγάδευον Βρεταννοὺς καὶ Ἕλληνας εἰς Αἴγυπτον καὶ τὰς Ἐθνικὰς Ἀνταρτικὰς Ὅμάδας.

Θὰ παραμείνῃ ὡσαύτως ἀξέχαστος ἡ στάσις τοῦ ἡρωικοῦ Ἀνθυπομοιράρχου Μιχ. Γαντέ, ὁ ὁποῖος, καθ' ἣν ὥραν ἐξετελείτο εἰς τὸ Σκοπευτήριον Κάισαριανῆς, ἐστράφη πρὸς τοὺς συνεκτελουμένους του καὶ ἐφώνασε: «Κανεῖς σας μὴ δειλιάση», «Ζήτω ἡ Ἑλλάς», καὶ ἐδέχετο τὰς σφαῖρας τοῦ ἐκτελεστικοῦ ἀποσπάσματος, ψάλλων τὸν Ἐθνικὸν μας Ὑμνον. Ἡ σύλληψις καὶ ἐκτέλεσις ὑπὸ τῶν Γερμανῶν τοῦ ἀξιωματικοῦ τούτου ἐγένετο, διότι οὗτος ἀπὸ τὴν Διοίκησιν Χωροφυλακῆς Κορίνθου εἰς τὴν ὁποῖαν ὑπηρετεῖ, μετέδιδε πληροφορίας, μέσῳ μυστικῆς ὁργανώσεως εἰς τὴν ὁποῖαν εἶχεν ἐνταχθῆ, εἰς τὸ συμμαχικὸν Στρατηγεῖον τῆς Μ. Ανατολῆς, περὶ τῶν στρατιωτικῶν κινήσεων τοῦ ἐχθροῦ εἰς τὴν Πελοπόννησον.

Κατὰ τὸν Μάϊον τοῦ 1942 ὁ Ὑπομοίραρχος Τσῶκος συλληφθεὶς ὑπὸ τῶν Γερμανῶν, ὑπέστη τραγικώτατον θάνατον διὰ πυρᾶς ἐντὸς τοῦ βαγονίου ποῦ τὸν μετέφερον εἰς Λαμίαν. Τὸ αἰσιολογικὸν τῆς καταδίκης καὶ τοῦ ἥρωος τούτου ἀξιωματικοῦ ἦτο ὅτι ἐφυγάδευε καὶ αὐτὸς Ἕλληνας καὶ Ἀγγλοὺς ἀξιωματικοὺς εἰς Αἴγυπτον. Ἄλλος ἀξιωματικὸς, ὁ ὁποῖος κατεδικάσθη ὑπὸ Γερμανικοῦ στρατοδικείου εἰς θάνατον καὶ ἐξετελέσθη μὲ τὸ αἰτιολογικὸν τῆς ἀποκρύψεως ὄπλων, ἦτο ὁ Ὑπομοίραρχος Μπακάλης, ὁ δὲ Ἀντισυνταγματάρχης Κινινῆς ἐπυροβολήθη εἰς τὴν Θεσσαλονίκην ὑπὸ Γερμανῶν καὶ ἐτραυματίζετο, διότι ἐπροστάτευεν Ἀγγλοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ ἐξέδιδε πλάστὰς ταυτότητας εἰς Ἕλληνας καὶ ξένους στρατιωτικοὺς καὶ τοὺς διευκόλυνεν τὴν εἰς Αἴγυπτον ἀπόδρασιν.

Καὶ ποῖος δὲν ἐνθυμεῖται τὸν Ταγματάρχην Ξυπολυτάν, ὁ ὁποῖος συνελήφθη καὶ ἐνεκλείσθη εἰς τὸ στρατόπεδον Χαϊδαρίου, ὅπου ἐξετελέσθη, διότι συνεκέντρωνε ὄπλα διὰ τοὺς ἀντάρτας τοῦ Ε. Δ. Ε. Σ.;

Ἐνας ἄλλος τολμηρὸς ἀξιωματικὸς, ὁ Μοίραρχος Μπάμπας, ἐφυλακίσθη ἐπὶ τρεῖς ἐβδομάδας καὶ ἐβασανίσθη, διότι εἶχε τὸ θάρρος νὰ ὑβρίσῃ ἐγγράφως τοὺς Ἰταλοὺς, διὰ τὰς ἀγρίας σφαγὰς ποῦ διενήργουν οὗτοι εἰς τὴν περιφέρειαν Ἐλασσόνας.

Πολλοὶ ἐπίσης ἀξιωματικοὶ τῆς Χωροφυλακῆς συνελήφθησαν διὰ τὴν ὑπέροχον ἐθνικὴν των δρᾶσιν, καὶ ἐξετελέσθησαν, ἄνευ διαδικασίας ἢ ἐδολοφονήθησαν, ὑπὸ τῆς ἐγκληματικῆς ὁργανώσεως τοῦ Ε. Α. Μ., ὅπως ὁ Ταγματάρχης Δρεμπέλας, ὁ Μοίραρχος Γεωργίου καὶ ὁ Ὑπομοίραρχος Κατσαρέας. Διὰ τὴν ἐθνικὴν ὡσαύτως δρᾶσιν του ἐδολοφονήθη ὑπὸ τῶν κομμουνιστῶν καὶ ὁ Μοίραρχος Στραβασκιάδης.

Ἐξ ἄλλου δεκάδες ἀξιωματικῶν τῆς Χωροφυλακῆς συνελή-

φθησαν ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν καὶ ἀπεστάλησαν εἰς στρατόπεδα συγκεντρώσεως εἰς τὴν Ἰταλίαν καὶ Γερμανίαν μὲ τὸ αἰτιολογικὸν ὅτι ἀντέδρον εἰς τὸ ἔργον τῆς πλήρους ὑποδουλώσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Αἱ συνθήκαι ὅμως τῶν ἐχθρικῶν στρατοπέδων ἦσαν τοιαῦται, ὥστε οἱ περισσότεροι ἐξ αὐτῶν ἀπὸ τὰς στερήσεις καὶ τὰς κακουχίας, ἀπέθανον ἐκεῖ καὶ ἐτάφησαν μακρὰν τῆς πατρῴας γῆς.

Ὁ ἀγὼν τῶν Ἑλλήνων εἰς τὰ βουνὰ τῆς Ἑλλάδος ἐνισχύεται ἀπὸ τὴν Χωροφυλακὴν διὰ πολεμικοῦ ὕλικου, διὰ πληροφοριῶν περὶ τῶν κινήσεων τοῦ ἐχθροῦ καὶ διὰ παντὸς προσφόρου μέσου τὸν ὁποῖον ἐθεωρεῖτο ἱκανὸν νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν φθορὰν τῶν δυνάμεων τοῦ ἐχθροῦ.

Ἀλλὰ ἐκείνο ποῦ πρέπει νὰ τονισθῇ ἰδιαίτερος εἶναι ἡ ἐνίσχυσις ἢ μᾶλλον ἡ δημιουργία τῶν πρώτων πυρήνων τῶν ἀνταρτικῶν ὁμάδων τοῦ Ἀπελευθερωτικοῦ Ἀγῶνος διὰ τῶν τέκνων τῆς Χωροφυλακῆς.

Ὀλόκληροι Σταθμοί, Τμήματα, Ὑποδιοικήσεις καὶ Διοικήσεις ἀκόμη, ξεσηκώνονται καὶ λαμβάνουν τὴν ἄγουσαν πρὸς τὰ βουνά, ὅπου ἔπνεε ὁ ἄνεμος τῆς ἐλευθερίας, καὶ ἀπ' ὅπου ἀρχίζουν τὸν ἀδιάκοπον πόλεμον κατὰ τῶν δυνάμεων τοῦ κακοῦ.

Οὕτω ὀλόκληρος ἡ δύναμις τῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς Ἄρτης ὑπὸ τὸν Διοικητὴν τῆς Ταγματάρχην τῆς Ὑποδιοικήσεως Σοφάδων ὑπὸ τὸν Ὑπομοίραρχον Βιλαέτην, τῆς Ὑποδιοικήσεως Καρπενησίου ὑπὸ τὸν Μοίραρχον Παπαθανασίου, Πλατάνου ὑπὸ τὸν Ὑπομοίραρχον Καλιαμάτην, Βάλτου ὑπὸ τὸν Ὑπομοίραρχον Κορδώνην, Κατερίνης ὑπὸ τὸν Μοίραρχον Τσακάραν, ἐγκατέλειψαν τὰς ἑδρας των καὶ ἐτέθησαν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ἀπελευθερωτικοῦ Ἀγῶνος. Τὸ παράδειγμα τούτων ἠκολούθησε τὸ μεγαλείτερον μέρος τῆς Διοικήσεως Χωροφυλακῆς Αἰτωλοακαρνανίας, Πρεβέζης, Παραμυθίας, Ἰωαννίνων, Φθιωτιδοφωκίδος, Θεσσαλίας, Δυτικῆς Μακεδονίας καὶ ἰηλοπαννήσου, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τοὺς ἀξιωματικούς των, μεταξύ τῶν ὁποίων ἀναφέρομεν τοὺς Μοιράρχους Ζερβόν, Μικροβαν, Νιάρχakon, Μπεθάνην, Πασχάλην, Τομάραν, Κόλαν, τοὺς Ὑπομοιράρχους Φούτζελαν, Παπατριανταφύλλου, Βασιλόπουλον, Τσαρούχην, τοὺς Ἀνθυπομοιράρχους Παπαλούκαν, Μητσᾶν καὶ Γερμενάκον καὶ πολλοὺς ἄλλους ἡρωϊκοὺς ἀξιωματικούς καὶ ὑπαξιωματικούς καὶ χωροφύλακας, οἱ ὁποῖοι μὲ ἀπαράμιλλον ἐνθου-

σιασμόν καὶ φιλοπατρίαν, τίθενται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ἀγῶ-
νος διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Πατρίδος.

Η ΔΡΑΣΙΣ ΤΗΣ Β. ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ

ΚΑΤΑ ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΤΟΥ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1944

Ἡ μανία τῶν ἐαμοκομμουνιστῶν ποῦ ἐξαπέλυσαν κατὰ τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1944 τὴν ἐγκληματικὴν ἀνταρσίαν ἐναντίον τῆς νομίμου Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ κατάλυσιν τοῦ Κράτους, πρὸς κομμουνιστικοποίησιν τῆς Ἑλλάδος, ἐστράφη κυρίως ἐναντίον τῆς Χωροφυλακῆς.

Ὅσοι ἐκ τῶν ἀνδρῶν τοῦ Σώματος τούτου ἔπεσαν εἰς χεῖρας τῶν ἐγκληματιῶν αὐτῶν, εὗρον οἰκτρὸν θάνατον μετὰ βασανιστηρίων. Τὸ τραγικὸν ὅμως τέλος ἐκείνων ποῦ ἔπιπτον εἰς χεῖρας τοῦ ἐπαράτου αὐτοῦ ἐσμοῦ τῶν δολοφόνων, οὐδέποτε ἐπτόησε τοὺς λοιποὺς συναδέλφους των καὶ δι' αὐτὸ τοὺς ἐπολεμοῦσαν καὶ τοὺς πόλεμοῦν μὲ λύσσα μέχρις ὅτου καταθέσουν ἄνευ ὄρων τὰ ὄπλα καὶ δώσουν λόγον τῶν πράξεών των.

Ἀπὸ ὅλην τὴν ἐνδοξον δρᾶσιν τοῦ Σώματος τῆς Β. Χωροφυλακῆς τῶν τελευταίων ἐτῶν, τὴν λαμπροτέραν σελίδα καταλαμβάνει ἀσφαλῶς ἡ μάχη τοῦ Συντάγματος Χωροφυλακῆς Μακρυγιάννη. Εἰς τὴν μάχην αὐτὴν, τὰ ἀποτελέσματα τῆς ὁποίας ἔσχον ἀποφασιστικὴν ἐπίδρασιν εἰς τὴν ἐπιβίωσιν τῆς Ἑλλάδος, ἡ Φρουρὰ τοῦ Συντάγματος Μακρυγιάννη ἀπὸ τοῦ Διοικητοῦ τῆς μέχρι καὶ τοῦ τελευταίου χωροφύλακος, ἀπέδειξε διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν ὅτι ἡ ἀριθμητικὴ ὑπεροχὴ καὶ ἡ ὑλικὴ βία δὲν ἔχουν οὐδεμίαν ἀξίαν, ὅταν ἐκείνοι ποῦ ὑφίστανται τὴν ἐπίθεσιν μὲ μίαν καρδίαν καὶ μίαν ψυχὴν μάχωνται διὰ τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν ὑπαρξίν των, διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς Ἑλλάδος, τῆς Μητρὸς καὶ Πατρίδος ὅλων μας.

Εἶναι γνωσταὶ εἰς ὅλους αἱ δραματικαὶ φάσεις τὰς ὁποίας εἶχεν ὁ ἀγὼν τοῦ Συντάγματος Χωροφυλακῆς Μακρυγιάννη, κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας. Δι' αὐτὸ θὰ μνημονεύσωμεν μόνον τὰ ὄνόματα τῶν πρώτων οἱ ὁποῖοι ἐκράτησαν τὴν θρυλικὴν ἐκείνην ἄμυναν τοῦ ὄχυροῦ Μακρυγιάννη καὶ ἔδωσαν τὸν καιρὸν εἰς τὰς ἔθνικὰς δυνάμεις καὶ εἰς τοὺς Ἀγγλοὺς νὰ ἀναλάβουν τὴν ἐπίθεσιν ἐναντίον τῶν ἐλασιτῶν καὶ νὰ τοὺς συντρίψουν.

ΤΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΤΩΝ ΣΤΕΛΕΧΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ
ΠΟΥ ΣΥΝΕΘΕΣΑΝ ΤΗΝ ΨΥΧΗΝ ΤΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΩΣ
ΤΩΝ 480 ΑΝΔΡΩΝ ΠΟΥ ΕΥΡΕΘΗΣΑΝ ΤΑΣ ΗΜΕΡΑΣ ΤΟΥ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ ΕΙΣ ΤΟΥ ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗ

Διοικητής ἦτο ὁ Συνταγματάρχης Γεώργιος Σαμουήλ, μὲ Ὑποδιοικητὴν τὸν Ἀντισυνταγματάρχην Εὐάγγ. Σοφρᾶν, καὶ Ἐπιτελεῖον τὸν Ταγματάρχην Παν. Παβέλαν, τὸν Ταγματάρχην Ἀργ. Μπατσαλιᾶν, τοὺς Μοιράρχους Π. Βαλασάκην, Α. Σακελλαρίου, Κορίνην, Δράγκαν, Τσικίδην καὶ τὸν Ἀνθυπομοίραρχον Καραστάθην. Ἐπιτελεῖς Διοικητᾶς Ταγμάτων εἶχε τοὺς Ταγματάρχας Κ. Καρύτσαν, Ν. Συμιχελάκην, Κολλάτον, Διοικητᾶς Λόχων τοὺς Μοιράρχους Τασσόπουλον, Παπακώσταν, Κοντάκον, Βερναρδέσκηην, Κρέτσαν, Μαλτέζον, Παρίσσην, Μανάραν, Παπαδόδημαν καὶ Μπουρμπόπουλον. Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς μάχης εἰς τὰ ἀνωτέρω στελέχη τοῦ Συντάγματος, εἶχον προστεθῆ καὶ οἱ Ταγματάρχαι Κουτσούπης, Βράτσος, Τριανταφύλλου καὶ Ποντήρης καὶ οἱ Μοίραρχοι Μπίνιαρης, Παπαδάκης, Δ. Δημακόπουλος, Καραβίας καὶ Κακίρης, προερχόμενοι ἀπὸ διαλυθείσας τότε ὑπηρεσίας τῆς Χωροφυλακῆς.

Τὸ ἡρωϊκὸν Σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς ἔχασε, κατὰ τὴν δεκάημερον περίπτου διάρκειαν τῆς συρράξεως, 39 νεκροὺς καὶ εἶχε 120 τραυματίας. Ἀπέκτησεν ὅμως ἀνάντηρρῆτως, μὲ τὸ αἶμα τῶν θαυμασίων αὐτῶν στελεχῶν καὶ ἀνδρῶν, τὰ δικαίωματα ἐπὶ τῆς αἰωνίας εὐγνωμοσύνης καὶ τοῦ θαυμασμοῦ ὀλοκλήρου τοῦ Ἔθνους. Ἡ τιτανομαχία τοῦ Συντάγματος Χωροφυλακῆς δὲν ὑπῆρξε μόνον ἓνα εἰδικὸν κατόρθωμα τῶν ἀνδρῶν ποὺ τὸ ὑπερίσπισαν.

Ἀπετέλεσε μίαν ἀπὸ τὰς πολλὰς ἐπιδείξεις πνεύματος, αὐ-

τοθυσίας καὶ αὐστηρᾶς προσηλώσεως εἰς τὴν ἔννοιαν τοῦ καθήκοντος ἐνὸς ὀλοκλήρου κόσμου ποῦ ἀνήκεν εἰς τὸ ἱστορικὸν Σῶμα τῆς Ἑλληνικῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς.

Οἱ ἄνδρες τοῦ Σώματος τῆς Χωροφυλακῆς καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῶν 33 ἡμερῶν ποῦ διήρκεσεν τὸ ἀντεθνικὸν κίνημα, ἀνέπτυξαν καὶ ἀπέδειξαν τὸ ἴδιον πνεῦμα αὐτοθυσίας καὶ αὐταπαρνήσεως εἰς ὅλας τὰς ὑπηρεσίας τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς. Τὰ κτίρια τοῦ Ἀρχηγείου Χωροφυλακῆς, τῆς Εἰδικῆς Ἀσφαλείας, τοῦ Σχολείου Χωροφυλακῆς, τῆς Ἀνωτέρας Διοικήσεως Χωροφυλακῆς καὶ ἄλλων ὑπηρεσιῶν, ὑπερησπίσθησαν ἀπὸ τὰς φρουράς των μὲ ἀκατάβλητον μαχητικότητα καὶ σύμφωνα μὲ τὰς εὐκλεεῖς παραδόσεις τοῦ Σώματος.

Ἄς εἶναι αἰωνία ἡ μνήμη ἐκείνων ποῦ ἔπεσαν διὰ τὴν τιμὴν τῆς Ἑλλάδος.

Πόσον οὐσιώδης ὑπῆρξεν ἡ συμβολὴ τοῦ Σώματος τῆς Βασ. Χωροφυλακῆς καὶ πόσον ἐνίσχυσε τὸν ἀγῶνα τοῦ ἔθνους κατὰ τοῦ κομμουνιστοσυμμοριτισμοῦ, καταφαίνεται καὶ ἀπὸ τὰς κατωτέρω ἀναφερομένας μάχας, εἰς τὰς ὁποίας μετέσχε καὶ ἐθριάμβευσε καὶ τῶν ὁποίων μόνον τὰ ὀνόματα ἀνεγράφομεν.

Αἱ μάχαι αὐταὶ εἶναι χαρακτηριστικαὶ τῆς ψυχικῆς δυνάμεως, τοῦ θάρρους καὶ τῆς αὐταπαρνήσεως τῶν ἀνδρῶν τῆς Β. Χωροφυλακῆς, διότι αἱ πλείσται ἐξ αὐτῶν διεξήχθησαν ὑπὸ ὄρους ἀνίσους καὶ ὑπὸ συνθήκας αὐτόχρημα καταθλιπτικᾶς. Εἰς πολλὰς ἐξ αὐτῶν ὀλίγοι μόνον ἄνδρες ἀντιμετώπισαν πολυπληθεῖς ὀρδὰς ἑαμοσλαύων, χωρὶς νὰ κλονισθοῦν, χωρὶς νὰ δειλιάσουν καὶ μὲ τὴν ἀπόφασιν ἢ νὰ νικήσουν ἢ νὰ ἀποθάνουν.

Ἐλλείψει χώρου ἀναφέρομεν μόνον τὰ ὀνόματα τῶν μαχῶν, εἰς τὰς ὁποίας ἡ Β. Χωροφυλακὴ ἐτίμησε ἑαυτὴν καὶ τὴν Ἑλλάδα.

Εἶναι αἱ μάχαι τῆς Ἀναβρυτῆς, τῆς Βουσσινιάς, τῆς Δαδιάς, τῶν Γρεβενῶν, τοῦ Ἀμυνταίου, τῆς αούσης, τῆς Ἀμφίσσης, τῆς Ἀμαδιάδος, τῆς Ζίτσης, τῆς Ζαχάρως, τῆς Φλωρίνης, τῆς Χαλανδρίτσης, τῆς Δημητσάνης καὶ ἄλλαι.

Ὁ πόλεμος ὅμως τῆς Χωροφυλακῆς κατὰ τῶν δυνάμεων τοῦ σκότους καὶ τῆς ἀπαθλιώσεως τῶν μαζῶν συνεχίζεται ἀκόμη καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῆς πιστοὶ εἰς τὸν ὄρκον των καὶ προσηλωμένοι εἰς τὴν ἰδέαν τῆς Πατρίδος, ἐξακολουθοῦν τοὺς ἀγῶνας των διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἐννόμου τάξεως καὶ τῆς εὐημερίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

ΤΙΜΗ ΔΡΧ. 3.000

5.000

